

ŞEDD-İ ARABAN ŞARKI

AĞIR AKSAK

ÂTEŞ-İ AŞKINLA EY ŞÜH-İ ŞENİM

MÜZİK: HÂŞİM BEY

J = 72

Â- TE- Şİ AŞ-

KIN- LA EY ŞÜ-

Hİ ŞE-

(saz)

NİM

MİS- Lİ FER- HÂD
OL- ME VAR AY-

OL- DU DAĞ- LAR
RİL- MÂ YOK- DUR

MES- BEN- KE-
DE-

1. (saz) 2. (saz)

NİM NİM A- MAN A- MAN A- MAN

ÇA RE NE SEV

DİM E FEN DİM

(saz.) SUÇ BE

NİM (saz.)

(saz.) ARANAĞMESİ

A MAN (SON)

1. 2. stuna

ÂTEŞ-İ AŞKINLA EY ŞÜH-İ ŞENİM
 MİSL-İ FERHÂD OLDU DAĞLAR MESKENİM
 ÇÂRE NE SEYDİM EFENDİM SUÇ BENİM
 ÖLME VAR, AYRILMA YOKDUR, BENDENİM

VEZNİ: Fâ'ilâtün / tâ'ilâtün / tâ'ilün

ŞÜH-İ ŞEN: Nazlı, oynak güzel
 MİSL-İ FERHÂD: Ferhâd gibi
 MESKEN: Ev, oturulan yer
 BENDE: Kul, köle